

21 Νοεμβρίου, 1990

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΠΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΙΤΗΡΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 965/88).

-
- 5 Ακυρωτική απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επανεξέταση — Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Επιτροπή Σιτηρών Κύπρου (η Επιτροπή) — Προαγωγές — Θέση Ανώτερου Αποθηκάριου — Ακύρωση προαγωγής — Είναι δεσμευτική για την Επιτροπή, η οποία οφείλει να επανεξετάσει το θέμα συμφώνως προς το ισχύον κατά τη λήψη της ακυρωθείσας απόφασης νομικό και πραγματικό καθεστώς — Σύνταγμα, Άρθρο 146.5 — Εφαρμοστέες αρχές.
- 10 Αίτηση ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Υποψήφιος ο οποίος δεν κατέχει τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα, δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την προαγωγή ανθυπομηφίου του.
- 15 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Σχέδια Υπηρεσίας — Συλλογικές Συμβάσεις — Σε περίπτωση ύπαρξης ασυμβίβαστων προνοιών μεταξύ Σχεδίων υπηρεσίας και Συλλογικής Σύμβασης, υπερισχύουν οι πρόνοιες των Σχεδίων Υπηρεσίας.
- 20 Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη Κανονισμών — Δε συνιστά αφ' εαυτής λόγο ακύρωσης του διορισμού ή της προαγωγής υπαλλήλου.
- 25 Ο αιτητής ο οποίος κατείχε τη θέση Λογιστικού Λειτουργού ΙΙ, προσβάλλει την απόφαση για προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέλους στη θέση Ανώτερου Αποθηκάριου.

Τα σχετικά γεγονότα που προϋπήρξαν της παρούσας προσφυγής είναι τα ακόλουθα:

Ο παρών αιτητής προήχθη στην επίδικη θέση στις 1.12.1984. Η προαγωγή του ακυρώθηκε με απόφαση που δόθηκε στις 16.6.88 στις 5
 συνεκδικαζόμενες προσφυγές από το ενδιαφερόμενο μέρος στην παρούσα προσφυγή Α. Ιωαννίδη και κάποιιο άλλο υποψήφιο. Λόγοι ακυρώσεως ήταν η παράλειψη επαρκούς αιτιολογίας και επίσης η έλλειψη Κανονισμών που να διέπουν τις προαγωγές των υπαλλήλων της Επιτροπής. 10

Στη συνέχεια, η Ε.Δ.Υ. επαναπροκήρυξε τη θέση και στις 26.10.1988, διόρισε το ενδιαφερόμενο μέρος, το οποίο επελέγη από νέο κατάλογο που καταρτίστηκε. 15

Ο αιτητής επιδιώκει την ακύρωση της επίδικης προαγωγής, ισχυριζόμενος, μεταξύ άλλων, ότι η απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και μετά από εσφαλμένη νομική διαδικασία, είναι προϊόν αλλότριου σκοπού και πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο, είναι αναιτιολόγητη και παραβιάζει το Άρθρο 146.5 του Συντάγματος. 20

Το ενδιαφερόμενο μέρος ήγειρε προδικαστική ένσταση και ισχυρίστηκε ότι: 25

Η δομή της τάξεως της επίδικης θέσης διαφέρει από τη δομή της θέσης που κατείχε ο αιτητής. Η ανέλιξη των υπαλλήλων του Λογιστηρίου διαφέρει από αυτή των Αποθηκαρίων. Τυχόν προαγωγή του αιτητή στην επίδικη θέση θα σήμαινε προαγωγή του σε θέση ψηλότερη κατά δύο βαθμίδες από εκείνη που κατέχει. Επίσης ότι ο αιτητής δεν μπορεί να διεκδικήσει την επίδικη θέση λόγω έλλειψης ρητής πρόνοιας στη συλλογική σύμβαση προς το σκοπό αυτό. 30

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προδικαστική ένσταση του ενδιαφερόμενου μέρους και αποφάνθηκε ότι: 35

Η Ε.Δ.Υ. δεσμεύεται να εφαρμόσει το σχέδιο υπηρεσίας στην περίπτωση ύπαρξης ασυμβίβαστων προνοιών μεταξύ της Συλλογικής Σύμβασης και αυτού. 40

Η θέση που κατείχε ο αιτητής ήταν κατώτερη κατά μία βαθμίδα από την επίδικη θέση. Ως εκ τούτου είχε το απαιτούμενο έννομο συμφέρον να προσβάλει την επίδικη απόφαση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

5 Το καθήκον της Επιτροπής για επανεξέταση του θέματος με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψης της πρώτης απόφασής της, πηγάζει από την παράγραφον 5 του Αρθρου 146 του Συντάγματος, η οποία προνοεί ότι οι αποφάσεις που το Ανώτατο Δικαστήριο εκδίδει δυνάμει του Αρθρου 146.4 του Συντάγματος, δεσμεύουν όλα τα Δικαστήρια, όργανα ή αρχές στη Δημοκρατία τα οποία υποχρεούνται να συμμορφώνονται ενεργά προς αυτές. Η Ε.Δ.Υ., κατά την πλήρωση της επίδικης θέσης που κενώθηκε σαν αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου, ενήργησε κατά τρόπο που συνιστά παράβαση του πιο πάνω καθήκοντος.

15 *Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Uludag v. Republic 3 R.S.C.C. 131,*

Mavrommatis and Others v. Land Consolidation Authority and Another (1984) 3(B) C.L.R. 1006,

25 *Ioannides and Another v. Cyprus Grain Commission (1988) 3(B) C.L.R. 1506,*

Pankyprios Syntechnia Dimosion Ypallilon and Others v. Republic (1978) 3 C.L.R. 27,

30 *Hadjigeorghiou v. Cyprus Tourism Organization (1986) 3(B) C.L.R. 1110,*

Ηλιάδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 479,

35 *Kontemeniotis v. Cyprus Broadcasting Corporation (1982) 3 C.L.R. 1027,*

Κυπριανού ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (Αφ. 1) (1990) 3 Α.Α.Δ. 908,

40 *Mytides v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 737,*

Kyprianides v. Republic (1968) 3 C.L.R. 653,

Republic v. Safirides (1985) 3(A) C.L.R. 163.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Αποθηκάρου, αντί του αιτητή.

5

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

K. Βελάρης, για τους Καθ' ων η αίτηση.

10

E. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Στις 26 Οκτωβρίου 1988 η Επιτροπή Σιτηρών Κύπρου (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως η Επιτροπή) αποφάσισε να προάξει στην κενή θέση Ανώτερου Αποθηκάρου το Ενδιαφερόμενο Μέρος Ανδρέα Ιωαννίδη αντί του Αιτητή. Εναντίον της απόφασης αυτής ο Αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή με την οποία ζητά τις πιο κάτω τρεις θεραπείες:

15

20

"1. Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τη θέση ανώτερου αποθηκάρου με την επιλογή του Ανδρέα Ιωαννίδη αντί του αιτητή.

25

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να επιλέξουν τον αιτητή για την πιο πάνω θέση είναι άκυρη και λήφθηκε κατά πλήρη παραβίαση του άρθρου 146(5) και/ή δεν εφαρμόστηκε η Νομολογία περί επανεξέτασης μετά από ακυρωτική απόφαση, με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της εποχής εκείνης που το πρώτο εκδόθηκε.

30

3. Ο καθ' ου η αίτηση αντισυνταγματικά παρέλειψε να επανεξετάσει το όλο θέμα υπό το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά την προηγηθείσα διαδικασία επιλογής που ακύρωσε το Ανώτατο Δικαστήριο."

35

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή δεν ασχολήθηκε καθόλου στην επιχειρηματολογία του με τις θεραπείες με αριθμό 2 και 3. Θεωρώ, ως εκ τούτου, ότι τις έχει εγκαταλήψει. Ορθά έπραξε γιατί ήταν νομικά ανέφικτες. Η θεραπεία με αριθμό 3 δε συνιστά θεραπεία την οποία το Δικαστήριο μπορεί να δώσει κατά την άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας κάτω από το άρθρο 146

40

του Συντάγματος. Στην ουσία αποτελεί ένα από τους νομικούς λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης πάνω στους οποίους ο Αιτητής βασιίζει την προσφυγή του. Η θεραπεία με αριθμό 2, όπως πολύ ορθά υποδεικνύει στη γραπτή του αγόρευση ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Ενδιαφερόμενου Μέρους, είναι ανέφικτη γιατί αναφέρεται σε παράλειψη της Επιτροπής να επιλέξει τον Αιτητή για προαγωγή, πράξη στην οποία η Επιτροπή δεν είχε νομική υποχρέωση να προβεί. Παράλειψη ενέργειας στην οποία το διοικητικό όργανο δεν οφείλει να προβεί δε συνιστά παράλειψη εν τη εννοία του άρθρου 146.1 του Συντάγματος και βρίσκεται έξω από τον έλεγχο και τη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η νομολογία πάνω στο θέμα αυτό έχει πάρει ξεκάθαρη θέση προ πολλού. Αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις *Mustafa Hamza Uludag ν. Δημοκρατίας*, 3 Α.Α.Σ.Δ. 131 και *Μαυρομμάτης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1006.

Η επίδικη θέση Ανώτερου Αποθηκάρου είναι θέση προαγωγής. Η εγκεκριμένη μισθοδοτική της κλίμακα είναι συνδυασμένες κλίμακες Α8-Α9. Σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, όπως έχει εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του με αριθμό 23.987 ημερομηνίας 21 Δεκεμβρίου 1983, απαιτούνται προσόντα που περιλαμβάνουν Απολυτήριο αναγνωρισμένης Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης και δεκαετής τουλάχιστο υπηρεσία στην Επιτροπή Σιτηρών από την οποία διετής τουλάχιστο στην κλίμακα Α7. Ενέργειες για την πλήρωσή της άρχισαν στις 6 Νοεμβρίου 1984, όταν η Επιτροπή προήγαγε τον παρόντα Αιτητή από 1 Δεκεμβρίου 1984. Εναντίον της προαγωγής εκείνης είχαν τότε καταχωρηθεί δύο προσφυγές. Η πρώτη με αριθμό 656/84 από το Ενδιαφερόμενο Μέρος στην παρούσα προσφυγή Ανδρέα Ιωαννίδη και η δεύτερη με αριθμό 143/85 από τον Κώστα Κουφοπαύλου. Οι δύο αυτές προσφυγές είχαν συνεκδικασθεί και με την απόφαση που εκδόθηκε στις 16 Ιουνίου, 1988, η προαγωγή του παρόντα Αιτητή ακυρώθηκε. Λόγος ακύρωσης ήταν ουσιαστικά η παράλειψη της Επιτροπής να αιτιολογήσει επαρκώς την επιλογή για προαγωγή του παρόντα Αιτητή ενόψει ευρήματος του Δικαστηρίου ότι οι δύο αιτητές στις προσφυγές 656/84 και 143/85 υπερέιχαν αυτού σε αξία στον τομέα των Εμπιστευτικών Εκθέσεων. Επιπρόσθετα το Δικαστήριο αναφέρθηκε στην έλλειψη κατά τον ουσιώδη χρόνο οποιονδήποτε Κανονισμών που να διέπουν τις προαγωγές των υπαλλήλων της Επιτροπής, σημειώνοντας ταυτόχρονα το γεγονός της μεταγενέστερης θέσπισης σχετικών Κανονισμών με ημερομηνία 7/11/1986 (Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, Κ.Δ.Π. 259/86).

Στις 11 Οκτωβρίου 1988, η Επιτροπή επιλήφθηκε, μεταξύ άλλων θεμάτων, και του θέματος της πλήρωσης της θέσης Ανώτερου Αποθηκάρου που είχε κενωθεί στις 16 Ιουνίου 1988 όταν ακυρώθηκε η προαγωγή του παρόντα Αιτητή από το Ανώτατο Δικαστήριο. Ό,τι επακολούθησε αντικατοπτρίζεται στο πιο κάτω απόσπασμα του σχετικού πρακτικού της Επιτροπής: 5

"3.1. Η Επιτροπή μελέτησε τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους των υποψηφίων όπως ήσαν την ημέρα των προαγωγών στις θέσεις και τους δύο καταλόγους υποψηφίων που φέρουν αρ. φακ. 23/76/4 του Οκτωβρίου 1984 και τα σχέδια υπηρεσίας των θέσεων Λογιστικού Λειτουργού Ι και Ανώτερου Αποθηκάρου. 10

3.2. Η Επιτροπή άκουσε απόψεις του Διευθυντή για τους υποψηφίους που αναφέρθηκαν στους καταλόγους με αρ. φακ. 23/76/4 του Οκτωβρίου 1984 με βάση τα δεδομένα που ήσαν εις γνώση του την ημέρα των προαγωγών. Ο Διευθυντής εισηγήθηκε όπως μη προαχθεί οιοσδήποτε των υποψηφίων με βάση τους καταλόγους αυτούς διότι δε θεωρεί τους υποψηφίους κατάλληλους με τα τότε δεδομένα. 15 20

3.3. Η Επιτροπή σημείωσε ότι όταν έγιναν οι προαγωγές δεν υπήρχαν κανονισμοί προσωπικού με βάση τους οποίους η Επιτροπή να μπορεί να κάμει έγκυρες προαγωγές. Οι κανονισμοί αυτοί εγκρίθηκαν και δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της 7ης Νοεμβρίου 1986. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη αποφάσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου σύμφωνα με τις οποίες αποφάσεις δημοσίων οργάνων που λήφθηκαν για προαγωγές θεωρήθηκαν ως πάσχουσες λόγω έλλειψης κανονισμών προσωπικού. 25 30

3.4. Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω αποφάσισε όπως μη προαχθεί οιοσδήποτε με τα τότε δεδομένα και αναδρομικά αλλά ζητηθούν ξανά αιτήσεις από ενδιαφερόμενους υπαλλήλους και εξεταστούν το συντομότερο. (Φακ. 4.2.2.)" 35

Στη συνέχεια η Επιτροπή προέβηκε στην εκ νέου προκήρυξη της επίδικης κενής θέσης και δέχτηκε αιτήσεις προαγωγής από διάφορους υποψηφίους περιλαμβανομένων του Αιτητή και του Ενδιαφερόμενου Μέρους. 40

Στη συνεδρία της με ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1988 η Επι-

5 τροπή αποφάσισε την επίδικη προαγωγή. Η επιλογή του Ενδιαφερόμενου Μέρους έγινε μεταξύ υποψηφίων νέου καταλόγου που είχε καταρτισθεί. Οι διαβουλεύσεις που έγιναν αντικατοπτρίζονται στο πιο κάτω απόσπασμα από το πρακτικό της Επιτροπής:

10 "2.2. Η Επιτροπή άκουσε απόψεις του Διευθυντή σχετικά με τους υποψηφίους που αναφέρθηκαν στον κατάλογο των υποψηφίων για τη θέση του Ανώτερου Αποθηκαρίου ο οποίος θα τοποθετηθεί στο Επαρχιακό Γραφείο Λεμεσού. Ο Διευθυντής ανέφερε ότι με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα θεωρεί τον Α. Ιωαννίδη, Αποθηκάριο Ι, ως τον καλύτερο υποψήφιο και τον συστήνει για προαγωγή στη θέση Ανωτέρου Αποθηκαρίου. Ο Διευθυντής ανέφερε περαιτέρω ότι ο Α. Ιωαννίδης έχει την εξέταση της Ανωτέρας Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου και δε χρειάζεται να εξαιρεθεί με βάση τις σημειώσεις του σχεδίου υπηρεσίας, έχει αποκτήσει τα τελευταία χρόνια σημαντική πείρα στην εργασία του Αποθηκαρίου και έχει πολύ καλή απόδοση στην εργασία του."

25 Ακολούθως η Επιτροπή έλαβε υπόψη το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης, τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους του κάθε υποψήφιου, τις απόψεις και συστάσεις του Διευθυντή για κάθε υποψήφιο και αποφάσισε με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα την προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους Ανδρέα Ιωαννίδη στη θέση Ανώτερου Αποθηκαρίου ο οποίος θα τοποθετηθεί στη Λεμεσό.

30 Ο Αιτητής επιδιώκει την ακύρωση της επίδικης προαγωγής επικαλούμενος τους πιο κάτω νομικούς λόγους:

- 35 "1. Δεν πραγματοποιήθηκε η αρχή της επιλογής του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους.
2. Η απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα και αντίθετα στη Νομολογία (*Mytides v. Republic* (1988) 3 (B) C.L.R. 737).
- 40 3. Η απόφαση λήφθηκε κατά διαδικασία που προηγήθηκε που πάσχει νομικά γιατί στηρίχτηκε σε γεγονότα που δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη και/ή σε ενέργειες έξω από νόμιμη αρμοδιότητα και/ή το Νόμο και/ή είναι το αποτέλεσμα συγκαλυμμένης δίωξης και/ή τιμωρητικής ενέργειας και/ή δυσμενούς μεταχείρισης του αιτητή.

4. Η απόφαση είναι προϊόν αλλόττριου σκοπού και παραβιάζει τη Νομολογία και/ή τα δικαιώματα του αιτητή, τα περί τη σύνταξη εμπιστευτικών εκθέσεων και τους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης. 5
 5. Η απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο. 5
 6. Η απόφαση παραγνώρισε την αρχαιότητα και τα προσόντα του αιτητή. 10
 7. Η απόφαση είναι αναιτιολόγητη και/ή στερείται της δέουσας αιτιολογίας. 10
 8. Παραβιάζει δε το άρθρο 146.5 του Συντάγματος." 15
- Πριν εξετάσω την ουσία της προσφυγής θα πρέπει να αποφασίσω την προδικαστική ένσταση που ήγειρε το Ενδιαφερόμενο Μέρος και υποστήριξε η Επιτροπή και που αναφέρεται στο κατ' αρχή απαράδεκτο της προσφυγής και στην επακόλουθη έλλειψη δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος. Ο ισχυρισμός του Ενδιαφερόμενου Μέρους επί του προκειμένου είναι ότι ο Αιτητής δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την επίδικη προαγωγή εφόσον ο ίδιος δεν είχε κατά τον ουσιώδη χρόνο τα απαραίτητα προσόντα για προαγωγή στην επίδικη κενή θέση, τυχόν δε προαγωγή του θα συνιστούσε παράβαση των κανόνων του Διοικητικού Δικαίου. Ο ισχυρισμός του Ενδιαφερόμενου Μέρους στηρίζεται στα ακόλουθα δύο γεγονότα:
- (α) Κατά τον ουσιώδη χρόνο ο Αιτητής κατείχε τη θέση Λογιστικού Λειτουργού ΙΙ που είναι η αμέσως κατώτερη ιεραρχικά θέση από τη θέση Λογιστικού Λειτουργού Ι λαμβανομένης υπόψη της δομής του τμήματος του Λογιστηρίου της Επιτροπής. 30
 - (β) Η διάρθρωση του προσωπικού της Επιτροπής, η οποία καθορίστηκε με τη συλλογική σύμβαση μεταξύ της Συντεχνίας του προσωπικού και της Επιτροπής (αντίγραφο της σύμβασης έχει επισυναφθεί ως Τεκμήριο "Α" στη Συμπληρωματική γραπτή αγόρευση του Ενδιαφερόμενου Μέρους), αναφορικά με τις θέσεις Λογιστικών Λειτουργών, αφ' ενός, και Αποθηκαρίου, αφ' ετέρου, είναι η εξής: 40

	<u>Θέση</u>	<u>Κλίμακα</u>
	Λογιστικός Λειτουργός Ι	A8-A9
	Λογιστικός Λειτουργός ΙΙ	A7
5	Λογιστικός Λειτουργός ΙΙΙ	A4
	Ανώτερος Αποθηκάριος	A8-A9
	Αποθηκάριος Ι	A7
	Αποθηκάριος ΙΙ	A2-A5
10	Με βάση τα δύο πιο πάνω γεγονότα το Ενδιαφερόμενο Μέρος ισχυρίζεται ότι: (1) η δομή της τάξεως των Αποθηκαρίων διαφέρει από τη δομή της τάξεως του Λογιστηρίου (2) η ανέλιξη των υπαλλήλων του Λογιστηρίου είναι διαφορετική από τη ανέλιξη των Αποθηκαρίων (3) ο Αιτητής μπορούσε να είναι	
15	υποψήφιος για προαγωγή στη θέση Λογιστικού Λειτουργού Ι και όχι στη θέση Ανώτερου Αποθηκάριου (4) τυχόν προαγωγή του Αιτητή από τη θέση Λογιστικού Λειτουργού ΙΙ στη επίδικη	
20	θέση Ανώτερου Αποθηκάριου θα σήμαινε προαγωγή του σε θέση ψηλότερη κατά δύο βαθμίδες από τη θέση που κατέχει και	
25	(5) η έλλειψη ρητής πρόνοιας μέσα στη συλλογική σύμβαση που να παρέχει δικαίωμα είτε στους Λογιστικούς Λειτουργούς να είναι υποψήφιοι για πλήρωση θέσης Αποθηκάριου, είτε στους	
30	Αποθηκάριους για πλήρωση θέσης Λογιστικού Λειτουργού, συνηγορεί υπέρ της ανυπαρξίας τέτοιου δικαιώματος. Για να υποστηρίξει τις θέσεις του και ιδιαίτερα τον πιο πάνω ισχυρισμό του με αριθμό 4, ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Ενδιαφερόμενου	
	Μέρους, αναφέρθηκε στην υπόθεση Ιωαννίδης και Άλλοι ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (1988) 3(B) C.L.R. 1506 στην οποία τονίστηκε ότι καμιά προαγωγή υπαλλήλου δεν μπορεί να γίνει αν συνεπάγεται ταυτόχρονη ανέλιξη του σε θέση ψηλότερη κατά δύο βαθμίδες από εκείνη που κατέχει.	

Διαφωνώ με τη θέση του Ενδιαφερόμενου Μέρους ότι το περιεχόμενο της συλλογικής σύμβασης που επικαλείται δικαιολογεί την εξαγωγή των συμπερασμάτων που εισηγείται. Προσθέτω όμως και το εξής: Σε περίπτωση που θα ήταν αναπόφευκτος ο εντοπισμός προνοιών της Συλλογικής Σύμβασης που είναι ασυμβίβαστες με τις πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης, η Επιτροπή δεσμεύεται να εφαρμόσει τις πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας και όχι εκείνες της Σύμβασης. Το Σχέδιο Υπηρεσίας που, όπως έχω ήδη αναφέρει, έχει εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο υπέχει θέση νομοθετήματος και οι διατάξεις του έχουν κανονιστικό χαρακτήρα. Αναφέρω ενδεικτικά τις υποθέσεις **ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. ν. Δημοκρατίας** (1978) 3 Α.Α.Δ. 27, **Κρίνος Χατζηγε-**

ωργίου ν. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (1986) 3 Α.Α.Δ. 1110 και *Ηλιάδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 479. Αντίθετα, στις υποθέσεις *Κοντεμενιώτης ν. ΡΙΚ* (1982) 3 Α.Α.Δ. 1027 και *Μαυρομαμάτης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας*, (ανωτέρω), τονίστηκε ότι οι συλλογικές συμβάσεις δε δημιουργούν δικαιώματα ούτε και υποχρεώσεις στη σφαίρα του δημόσιου δικαίου ούτε υπέχουν θέση νομοθετήματος.

5

Στην υπόθεση *Ιωαννίδης ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου* (ανωτέρω) της οποίας τα γεγονότα διαφέρουν από εκείνα της παρούσας προσφυγής, το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης του Λογιστικού Λειτουργού Ι που είναι στην κλίμακα Α8-Α9 απαιτούσε, μεταξύ άλλων, τριετή τουλάχιστο υπηρεσία στην κλίμακα Α7, ενώ το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο που προάχθηκε κατείχε κατά τον ουσιώδη χρόνο τη θέση Λογιστικού Λειτουργού ΙΙΙ, που είναι στην κλίμακα Α4 και όχι Α7. Το Δικαστήριο ακύρωσε την προαγωγή εκείνη εφόσον ο προαχθείς κατείχε θέση κατά δύο βαθμίδες κατώτερη από εκείνη στην οποία προάχθηκε και παρατήρησε τα εξής στη σελίδα 4 της απόφασής του:

10

15

20

"It is also a general principle of administrative law that no officer will be promoted by more than one grade at a time, in the absence of an express legislative provision to that effect (see *Arkatitis and Others (No. 2) v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 429, at pp. 434-435, where other authorities are mentioned.

25

Considering all the facts before me there is no doubt in my mind that the interested party was promoted by more than one grade."

30

Όπως φαίνεται στον προσωπικό του φάκελο, ο Αιτητής στην παρούσα προσφυγή πρωτοδιορίστηκε στο Επαρχιακό Γραφείο Σιτηρών Λευκωσίας στις 11 Ιανουαρίου 1971, κατείχε δε τη θέση Λογιστικού Λειτουργού ΙΙ (κλίμακα Α7) από 1η Δεκεμβρίου 1979. Επομένως, κατά τον ουσιώδη χρόνο ο Αιτητής είχε διετή τουλάχιστο υπηρεσία σε θέση με κλίμακα Α7 όπως απαιτεί το Σχέδιο Υπηρεσίας, δηλαδή σε θέση κατώτερη κατά μια βαθμίδα από την επίδικη κενή θέση που είναι στη συνδυασμένη κλίμακα Α8-Α9. Το Σχέδιο Υπηρεσίας δεν προσδιορίζει ειδική θέση στην κλίμακα Α7.

35

40

Από όσα έχω αναφέρει πιο πάνω προκύπτει ότι ορθά η Επιτροπή θεώρησε τον Αιτητή ως προσοντούχο υποψήφιο. Κατά συνέπεια ο Αιτητής είχε καθ' όλους τους ουσιώδεις χρόνους το

απαιτούμενο έννομο συμφέρον να προσβάλει την επίδικη απόφαση και, ως εκ τούτου, η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται.

5 Αναφορικά με την ουσία της προσφυγής, ο κύριος νομικός λόγος που προβάλλει ο δικηγόρος του Αιτητή είναι ότι μετά την ακύρωση από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 16 Ιουνίου 1988 της απόφασης της Επιτροπής με ημερομηνία 6 Νοεμβρίου 1984 με την οποία ο νυν Αιτητής είχε προαχθεί στην επίδικη κενή θέση, αντί η
10 Επιτροπή να προχωρήσει στην επανεξέταση του θέματος με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο που λήφθηκε η ακυρωθείσα απόφαση ενεργώντας κατά παράβαση της αρχής του δεδικασμένου και του άρθρου 146.5 του Συντάγματος, προέβη σε νέα προκήρυξη της κενής θέσης και ακολούθως προχώρησε στην πλήρωσή της με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που
15 ίσχυε μεταγενέστερα, δηλαδή κατά την 26η Οκτωβρίου 1988.

Αντίθετα, ο δικηγόρος της Επιτροπής ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή ενήργησε μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας και της συνταγματικής τάξης, η δε απάντησή του στο πιο πάνω κύριο επιχείρημα του Αιτητή έχει τα ακόλουθα δύο σκέλη:

20 (α) Εφόσο, λέγει η Επιτροπή, το Ενδιαφερόμενο Μέρος που προήχθηκε ήταν υποψήφιος και για την πρώτη πλήρωση της θέσης που αργότερα ακυρώθηκε από το Δικαστήριο, η τυπική και επουσιώδης παράβαση της διαδικασίας που προέκυψε με την επαναπροκήρυξη της κενής θέσης, δε συνιστά παράβαση ικανή να οδηγήσει στην ακύρωση της επίδικης προαγωγής.

30 (β) Εν πάση όμως περιπτώσει, λέγει επίσης η Επιτροπή, και ανεξάρτητα από τη δεδομένη αλλά τυπική παράβαση της διαδικασίας, η επανεξέταση του θέματος από την Επιτροπή με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε αμέσως πριν τη λήψη της ακυρωθείσας διοικητικής απόφασης ήταν νομικά ανεπίτρεπτη γιατί η έλλειψη Κανονισμών που να διέπουν θέματα προαγωγής
35 υπαλλήλων της Επιτροπής θα καθιστούσε ακυρώσιμη οποιαδήποτε απόφαση της Επιτροπής που θα ελαμβάνετο με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε πριν τις 6 Νοεμβρίου 1984.

40 Το δεύτερο πιο πάνω σκέλος του επιχειρήματος της Επιτροπής δεν ευσταθεί και απορρίπτεται συνοπτικά. Η έλλειψη Κανονισμών που να διέπουν θέματα σχετικά με το διορισμό ή προαγωγή υπαλλήλων δημοσίων οργανισμών όπως είναι η Επιτροπή, δε συνιστά αφ' εαυτής λόγο ακύρωσης του διορισμού ή της προαγωγής υπαλλήλου και καμιά απολύτως αυθεντία δεν έχει αναφερθεί που

να υποστηρίζει τη θέση αυτή της Επιτροπής. Εξ άλλου, εφόσον οι μεταγενέστεροι Κανονισμοί δεν έχουν αναδρομική ισχύ, δεν περιλαμβάνονται στο ισχύον κατά τον ουσιώδη χρόνο δίκαιο. Σχετική επί του προκειμένου είναι η υπόθεση **Κυπριανού ν. Επιτροπής Σιτηρών Κύπρου (Αρ. 1)** (1990) 3 Α.Α.Δ. 908.

5

Αναφορικά με το πιο πάνω πρώτο σκέλος του επιχειρήματος της Επιτροπής θα ήθελα να παρατηρήσω ότι της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης είχε προηγηθεί η συνεδρία της Επιτροπής με ημερομηνία 11 Οκτωβρίου 1988 απόσπασμα από το πρακτικό της οποίας έχω ήδη παραθέσει. Προσεχτική εξέταση και σύγκριση του πρακτικού αυτού με το απόσπασμα από το πρακτικό της συνεδρίας με ημερομηνία 26 Οκτωβρίου 1988, το οποίο έχω επίσης παραθέσει πιο πάνω, αποκαλύπτει ότι τα δεδομένα που λήφθηκαν υπόψη κατά την αξιολόγηση των υποψηφίων στις 26 Οκτωβρίου 1988, τόσο από το Διευθυντή όσο και από την Επιτροπή, δεν περιορίστηκαν σε όσα υπήρχαν πριν την 6η Νοεμβρίου 1984, αλλά περιλάμβαναν και μεταγενέστερα δεδομένα. Ενώ ο Διευθυντής είχε δηλώσει στην Επιτροπή στις 11 Οκτωβρίου 1988 ότι θεωρούσε κανένα υποψήφιο κατάλληλο για προαγωγή με τα δεδομένα που ίσχυαν αμέσως πριν τις 6 Νοεμβρίου 1984, 15 μέρες αργότερα, στις 26 Οκτωβρίου 1988, συστήνοντας το Ενδιαφερόμενο Μέρος για προαγωγή, είχε δηλώσει στην Επιτροπή ότι αυτό "έχει αποκτήσει τα τελευταία χρόνια σημαντική πείρα στην εργασία του Αποθηκαρίου και έχει πολύ καλή απόδοση στην εργασία του". Αν για τη σύστασή του αυτή ο Διευθυντής δεν είχε λάβει υπόψη του την απόδοση του Ενδιαφερόμενου Μέρους στην εργασία του στην περίοδο μεταξύ 6 Νοεμβρίου 1984 και 26 Οκτωβρίου 1988, διερωτώμαι τι έλαβε υπόψη του για να αλλάξει τη γνώμη του για την πτωχή ικανότητα και απόδοση του Ενδιαφερόμενου Μέρους όπως την είχε εκθέσει στην Επιτροπή στις 11 Οκτωβρίου 1988 με βάση τα δεδομένα της περιόδου πριν την 6η Νοεμβρίου 1984.

10

15

20

25

30

Ενόψει των πιο πάνω διατυπώσεων το θέμα που εγείρεται αφορά τον καθορισμό - (α) του καθήκοντος που επέβαλε στην Επιτροπή η ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, και (β) των συνεπειών πάνω στη νομιμότητα της προσβαλλόμενης διοικητικής απόφασης από τυχόν παράβαση του καθήκοντός της από την Επιτροπή.

35

40

Το καθήκον της Επιτροπής σε περιπτώσεις όπως η παρούσα πηγάζει από την παράγραφο 5 του άρθρου 146 του Συντάγματος, η οποία προνοεί ότι οι αποφάσεις που το Ανώτατο Δικαστήριο εκδίδει κάτω από το άρθρο 146.4 του Συντάγματος δε-

σμεύουν όλα τα Δικαστήρια, όργανα ή αρχές στη Δημοκρατία, τα οποία υποχρεούνται να συμμορφωθούν ενεργά προς αυτές. Στην *Γεώργιος Μυτίδης ν. Δημοκρατίας* (1988) 3(B) C.L.R. 737, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ανασκόπησε και υιοθέτησε προηγούμενη νομολογία επί του προκειμένου, περιλαμβανομένων των υποθέσεων *Παντελάκης Κυπριανίδης ν. Δημοκρατίας* (1968) 3 Α.Α.Δ. 653 και *Δημοκρατίας ν. Σαφειρίδης* (1985) 3 Α.Α.Δ. 163, και κατέληξε στα ακόλουθα συμπεράσματα:

- 5 1. Η ακυρωτική απόφαση έχει σαν αποτέλεσμα την κατάργηση και εξαφάνιση της προσβληθείσας διοικητικής πράξης εξ υπαρχής (ex tunc) και έναντι πάντων (erga omnes).
- 15 2. Η εξαφάνιση αυτή επιβάλλει στη διοίκηση το καθήκον να αποκαταστήσει τα πράγματα στην κατάσταση που ίσχυε αμέσως πριν την έκδοση της ακυρωθείσας απόφασής της, και να επανεξετάσει το όλο θέμα εξ υπαρχής με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε τότε.
- 20 3. Τυχόν παράλειψη της διοίκησης να συμμορφωθεί με το πιο πάνω καθήκον κατά τη διαδικασία έκδοσης της νέας απόφασής της συνιστά λόγο ικανό να οδηγήσει στην ακύρωση της νέας απόφασης.

25 Η Κυπριακή νομολογία επί του προκειμένου είναι η ίδια με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας της Ελλάδας. Στο σύγγραμμα Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Έκδοση 1982, Τόμος Γ2, σελ. 147, αναφέρονται τα εξής:

30 "Κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας η ακύρωση διοικητικής πράξεως ανατρέχει κατά κανόνα στο χρονικό σημείο εκδόσεως της ακυρωθείσας πράξεως και επαναφέρει τα πράγματα υπό το νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου της εκδόσεως της ακυρωθείσας διοικητικής πράξεως.

35 Η διοίκηση επομένως υποχρεούται να προβεί σε νέα κρίση βάσει του πραγματικού και νομικού καθεστώτος που ίσχυε κατά το χρόνο αυτόν. Συγκεκριμένως, η μετά την ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας εκδιδόμενη νέα πράξη
40 περί προαγωγής ανάγεται στο χρόνο εκδόσεως της παλαιάς και διέπεται από τις διατάξεις που ίσχυαν τον καιρό εκείνο. Για το λόγο αυτόν μάλιστα το Συμβούλιο της Επικρατείας, σε όλες τις περιπτώσεις που η συμμόρφωση της διοικήσεως προς αποφάσεις του έγκειται στην αποκατάσταση της νομιμότητας στην

υπαλληλική σταδιοδρομία γενικώς, απαιτεί, όπως είδαμε αναδρομική ισχύ της νέας διοικητικής πράξεως."

Κατά την πλήρωση της επίδικης θέσης που κενώθηκε σαν αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου, η Επιτροπή ενήργησε κατά τρόπο που συνιστά παράβαση του καθήκοντος που είχε να επανεξετάσει το θέμα με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο λήψεως της πρώτης απόφασής της. Η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει ως εκ του λόγου αυτού και θα πρέπει να ακυρωθεί. Υπό τας περιστάσεις δεν απαιτείται περαιτέρω εξέταση της προσφυγής με βάση τους υπόλοιπους νομικούς λόγους που προβάλλει ο Αιτητής.

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής ακυρώνεται χωρίς, όμως, οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.